

РЕШЕНИЕ

№ 24764

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6268** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 203 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на М. Д. Д., с постоянен адрес в [населено място], срещу Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), с която са предявени иски претенции, както следва:

1. за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди частичен иск, в размер на 25 000 евро от общ иск в размер на 70 000 евро – загуби, заедно със законната лихва, считано от 03.07.2023 г.
2. за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди (пропуснати ползи и печалби) в размер на 25 000 евро, частичен иск, от общ иск в размер на 40 000 евро, заедно със законната лихва, считано от 03.07.2023 г.
3. за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 7 500 лева, заедно със законната лихва, считано от 03.07.2023 г.

Ищецът М. Д. Д. основава претенцията си на следните обстоятелства: Пред СРС било образувано дело № 70109/2019 г. по описа на съда, с предмет на гражданското дело – обявяване на предварителен договор за окончателен. Ищецът твърди, че АГКК, чрез бездействието си – неизпращане на скица, издадена от Агенцията за самостоятелен обект от сграда за имот с идентификатор 68134.4089.186.4.62 на 15.07.2020 г. до СРС във връзка с горепосоченото дело, му е нанесла претендираните вреди. Повече от две

години Служба по кадастър към АГКК не е представила скица на процесния имот и поради това неизпълнение на задълженията си, е реалната загуба на пари, които са платени от купувача на продавача, но реално имотът не е прехвърлен на ищеца. Д. смята, че АГКК има служебни задължения да извършва административна услуга за изпращане на скицата по образуваното в СРС дело, за което той е заплатил дължимата такса. В резултат на бездействието на Агенцията, дело № 70109/2019 г. по описа на СРС е било прекратено, поради непредоставяне на скицата на имота. В проведени открити съдебни заседания и в представени пред съда уточнения към исковата молба, ищецът поддържа предявените искове.

Ответникът – Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), чрез изпълнителния директор, оспорва иска по основателност и размер. В представен по делото отговор на исковата молба посочва подробни аргументи за това, че не се установява нито една от задължителните предпоставки от фактическия състав на иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, поради което исковата молба остава недоказана и неоснователна. Твърди, че няма как и не следва да бъде търсена отговорност на Агенцията за това, че е изпълнявала вменените ѝ със закон задължения. Няма акт, действие или бездействие от страна на органите на Агенцията, които да са в разрез със законодателната рамка и по-специално със ЗКИР и подзаконовите нормативни актове, свързани с дейността на АГКК, по реда на които е издадена поисканата от ищеца схема. На дата 15.07.2020 г. е била издадена Схема № 15-626591, като заявителят на административната услуга не се е явил за получаването ѝ. На следващо място излага твърдения, че ищецът няма правен интерес от оспорването, тъй като исковата претенция е от М. Д., в качеството му на физическо лице, който не е страна в производството по гр. дело № 70109/2019 г. по описа на СРС, нито е заявител на представената административна услуга пред АГКК. Заявява още, че в АГКК не са предоставяни договори за цесия от ищеца, както и че Агенцията няма договорни отношения нито с „Династия МГМ“ ООД, нито с М. Д., съответно задължения по отношение на тях. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът застъпва становище за недоказаност и неоснователност на иска. Счита, че в хода на производството не са доказани всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, респ. недоказана остава отговорността на конкретния ответник. Недоказана остава и причинно-следствената връзка. Моли за постановяване на решение, с което да бъде отхвърлена исковата претенция.

СЪДЪТ прима иска за процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Установени факти:

Административното производство е започнало по повод подадена молба, рег. № 99-121/26.06.2020 г. до Агенция по геодезия, картография и кадастър и във връзка със съдебно удостоверение на Ш ГО, 176-ти състав, по гр. дело № 70109/2019 г. за издаване на скица за изрично описан в удостоверението имот. От приложена по делото схема № 15-626591, става ясно, че на 15.07.2020 г., АГКК е издала в полза на „Династия МГМ“ ООД по подадената молба схема на самостоятелен обект с идентификатор 68134.4089.186.4.62. Ищец в производството пред СРС по гражданско дело № 70109/2019 г. е „Династия МГМ“ ООД, представлявано от управителя М. Д.. Ищецът в настоящото производство смята, че тъй като АГКК не е изпълнила служебното си задължение да извърши административна услуга за изпращане на въпросната скица по образуваното в СРС дело, вследствие на което производството е

било прекратено, на него са му причинени имуществени и неимуществени вреди, поради необявяване на предварителен договор за окончателен.

Ищецът не ангажира писмени доказателства за установяване на претърпените от него имуществени и неимуществени вреди, във връзка с твърдяното бездействие от страна на АГКК.

По делото, и във връзка с твърденията на ищеца, са събрани гласни доказателства, посредством разпит на М. А. Г. – Д.. От нейните показания се установява, че същата е съпруга на ищеца и че става дума за вреди срещу СГКК по повод заведено гражданско дело за обявяване на предварителен договор за окончателен. Заявява, че делото било прекратено, тъй като СГКК не е представил скици и че предварителният договор не е обявен за окончателен по вина на ответника по настоящото производство. Посочва, че Д. лично е ходил да подава молба за скица и пак не му била издадена такава. Не е подавана жалба срещу отказа да се издаде скица. Намеква, че е налице тенденциозно отношение по отношение на ищеца по негови подобни искания пред Агенцията. Смята, че това му се е отразило зле на здравословното състояние. Той е много емоционален, заявява свидетелят, ядосва се, притеснява се, изпитва негативни емоции. Споделя, че от 2022 г. ищецът е с установено онкологично заболяване.

За изясняване на спорните по делото факти са приети относими писмени доказателства: Заявление, рег. № 99-121/26.06.2020 г.; Съдебно удостоверение на III ГО, 176-ти състав, по гр. дело № 70109/2019 г., изх. № 43389/10.06.2020 г.; Схема № 15-626591/15.07.2020 г.; Епикриза на М. Д., издадена от МБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД; Експертно решение на ТЕЛК от 30.11.2022 г.; Уведомителни писма с рег. № 99-65/10.05.2024 г. по описа на АГКК с податели „Goldman Managment“ и „Dynasty D&H LLC“ за сключен на 30.12.2023 г. цесионен договор за прехвърляне на 50, съответно 80 процента от претенцията към Агенцията на М. Д. по посочени в тях фактури; отговор на АГКК относно уведомителните писма за прехвърляне на претенции (писмо № 99-65(1) от 05.06.2024 г.); покана за плащане с вх. № 99-46/21.04.2022 г. до АГКК.

Правни изводи:

По допустимостта на иска:

Налице са положителните, като съответно липсват отрицателните условия, свързани със съществуването и упражняването на правото на иск. Искът е предявен от процесуално правоспособна и дееспособна страна, при наличие на правен интерес и срещу процесуално правоспособна страна – юридическото лице на административния орган, от действието или бездействието, на който се претендират вредите, в съответствие с чл. 205, ал. 1 АПК.

По основателността на иска:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните елементи: 1/незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; 2/вреда от такъв административен акт, действие, бездействие; 3/причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна. Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението – чл. 204, ал. 4

АПК.

Елементи на юридическия факт:

Първият елемент е бездействие на административен орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност. Незаконосъобразното бездействие може да бъде само – бездействие, изразяващо се в неизвършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице са задължени да извършат по силата на закон или бездействие на административен орган или длъжностно лице по негово задължение, произтичащо от нормативен акт. Изследването на въпроса, дали посоченото като вредоносно бездействие наистина е било осъществено и то ли е причината за възникналата вреда (която също следва да бъде установена), започва с уточняване на нормативния акт и какво фактическо действие този нормативен акт задължава административния орган или длъжностно лице да извърши, съответно какво задължение нормативният акт е възложил на административния орган или на длъжностното лице да изпълни. Ако нормативният акт и произтичащото от него задължение за действие не бъдат уточнени, няма как да бъде направен извод за реално осъществено бездействие.

Ищецът М. Д. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от бездействие на ответника да изпрати скица, издадена от него по повод и във връзка с образувано пред СРС дело № 70109/019 г. по описа на съда. Не съществува законово задължение за АГКК да изпраща служебно схеми, дори и когато същите са издадени във връзка със съдебни удостоверения. Не е налице незаконосъобразно бездействие от страна на Агенцията и няма как да бъде търсена отговорност за това. Издаването на схема представлява административна услуга по определението на § 1, т. 2, б. „а“ от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. По повод заявление и издадено съдебно удостоверение, АГКК е изпълнила своето задължение, произтичащо от нормативен акт, като е издала Схема № 15-626591/15.07.2020 г. Неявяването на заявителя на административната услуга за получаването ѝ и съответно за представянето ѝ в хода на съдебно производство, не може да се вмени във вина на АГКК. Няма акт, действие или бездействие от страна на органите на Агенцията, които да са в разрез със законодателната рамка и по-специално със ЗКИР или подзаконовите нормативни актове, свързани с дейността на АГКК, по реда на която е издадена Схема № 15-626591/15.07.2020 г.

Вторият елемент – вредата

Вторият и третият елемент от фактическия състав по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ са вредите и каузалната им връзка с първия елемент – в случая незаконосъобразното бездействие при изпълнение на административната дейност. Това обстоятелство е намерило отражение в чл. 4 ЗОДОВ, според който държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Освен че сочи на съществените характеристики на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ като пълна и обективна имуществена отговорност, разпоредбата на чл. 4 ЗОДОВ сочи и на вида на вредите, които подлежат на обезщетяване – имуществени и неимуществени. Под вреда се разбира всяко неблагоприятно въздействие върху правата и свободите на засегнатото лице, а общоприето е разбирането, че основните права на всеки гражданин са два вида – лични и имуществени. Неблагоприятното въздействие върху личните права може да има за последица възникването на неимуществени вреди за засегнатото лице, а неблагоприятното въздействие върху неговите имуществени права може да има за

последница имуществени вреди за това лице, които от своя страна да бъдат два вида: загуба – когато в резултат на неблагоприятното въздействие намалява имуществото на засегнатото лице и пропусната полза – когато неблагоприятното въздействие е осуетило едно сигурно увеличаване на имуществото на засегнатото лице, т.е. пропуснатата полза е едно неосъществено поради неблагоприятното въздействие увеличаване на имуществото.

Независимо от вида на твърдените в исковата молба вреди, във всички случаи те са задължителна част от предмета на доказване. За да бъде ангажирана отговорността на държавата по чл. 1 ЗОДОВ страната следва да установи както причинната връзка между претендираните вреди и незаконосъобразното действие/бездействие, така също и тяхното действително настъпване в нейния патримониум в търсения размер, тъй като на репарирание подлежат само действително настъпилите вреди, чийто размер е в пряка връзка с обективното им рефлектиране върху имуществената и неимуществена сфера на увредения.

Имуществената вреда представлява разликата между имущественото състояние на засегнатото лице след неблагоприятното въздействие върху неговото имущество и имуществено състояние, което това лице би имало, ако върху неговото имущество не бе осъществено неблагоприятно въздействие. Тази разлика между посочените две величини представлява имуществена вреда, за която причинителят на неблагоприятното въздействие отговаря. Недоказани остават единствено твърдените от ищеца пропуснати ползи и печалба. По делото не са представени доказателства за претърпяна от него загуба, която се състои в пряко засягане на налични блага и пропусната полза – неосъществено сигурно увеличаване на имуществото на ищеца, което да е настъпило единствено по причина на незаконосъобразното бездействие. По отношение на твърдените претенции на ищеца към АГКК, които са били предмет на договор за цесия, съдът намира, че не става ясно какво вземане Д. има спрямо Агенцията. Съобщенията за прехвърляне на вземания нямат действие по отношение на АГКК. Претенциите за вземания към Агенцията следва да произтичат от валидно правно основание, респ. годин изпълнителен титул, установяващ ликвидно и изискуемо притежание.

Неимуществените вреди се изразяват в претърпени болки и страдания – душевен дискомфорт, негативни изживявания, влошеното му здравословно състояние, и се установяват от гласните доказателства. Дори и хипотетично да се приеме, че е било налице твърдяното незаконосъобразно бездействие, то ищецът не доказва претендираните вреди. Настъпилите вреди не следва да са евентуални, а реални. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които следва да са в пряка причинна връзка с незаконосъобразното бездействие и да са пряка и непосредствена последница от него. В разглеждания случай ищецът не успя да докаже категорично и без съмнение това. По отношение размерът на обезщетението, следва да се посочи, че за да се ангажира отговорността на ответника, не е достатъчно ищецът да посочи своеволно определена сума, на която определя вредите си, а следва да докаже по несъмнен начин, че за него в действителност са настъпили вреди, какъв е техният размер. Вредите следва да бъдат установени с конкретни доказателства, тъй като за всеки човек те са индивидуално определяеми.

Последният елемент – причинната връзка

Следва да се даде отговор на въпроса – дали твърдяната вреда се явява пряко следствие от незаконосъобразното бездействие, което ги поражда по такъв начин, че

ако при конкретните условия съответното бездействие не беше извършено, вредите нямаше на настъпят (възникнат). В тази обусловеност на вредите от конкретната незаконосъобразна административна дейност се изразява в причинната връзка или причинно-следствената връзка между тях. Причинната връзка следва да е пряка и непосредствена – т.е когато установените вреди са пряка и непосредствена последица от административния деликт. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т.е увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали спрямо закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т.е да са настъпили на място и по време, следващо противоправния резултат.

По делото не бяха събрани доказателства, които да обвързват евентуалното бездействие на АГКК с психическото и физическо здраве на ищеца и че именно то е довело до нежелани последствия за него и неговото имуществено състояние.

В разглеждания случай съдът счита, че не е налице кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на чл. 1 ЗОДОВ. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презюмира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно-изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 ЗОДОВ. При липсата на който и да е елемент от фактическия състав, не може да се реализира отговорността по чл. 1 ЗОДОВ. Фактическият състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ не е осъществен, поради което претенцията за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди следва да бъде отхвърлена.

Разноски:

На основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ ищецът следва да заплати на ответника възнаграждение за юрисконсулт, което съобразно фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът определя в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на М. Д. Д., с постоянен адрес в [населено място], срещу Агенция по геодезия, картография и кадастър за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразното бездействие на органа, изразяващо се в неизпращането на скица, издадена от него, за самостоятелен обект от сграда с идентификатор 68134.4089.186.4.62 до Софийски районен съд по дело № 70109/2019 г., образувано пред него.

ОСЪЖДА М. Д. Д. да заплати на Агенция по геодезия, картография и кадастър юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

